

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
III kadencja

Druk nr 129
Warszawa, 12 grudnia 1997 r.

Pan
Maciej Płażyński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy

– o zmianie ustawy z dnia 6 grudnia 1996 r. o zmianie ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu oraz o zmianie niektórych ustaw.

Do reprezentowania naszego stanowiska w pracach nad tym projektem upoważniamy posła Andrzeja Woźnickiego.

(-) Karol Działoszyński; (-) Kazimierz Józef Janiak; (-) Michał Tomasz Kamiński; (-) Marek Markiewicz; (-) Stanisław Misztal; (-) Jacek Rybicki; (-) Franciszek Szelwicki; (-) Leszek Marian Szewc; (-) Andrzej Szkaradek; (-) Stanisław Szwed; (-) Antoni Tyczka; (-) Włodzimierz Wasiński; (-) Andrzej Maciej Woźnicki; (-) Dariusz Wójcik; (-) Piotr Żak.

Ustawa
z dnia 1997r.
o zmianie ustawy z dnia 6 grudnia 1996r. o zmianie ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu oraz o zmianie niektórych ustaw

Art. 1

W ustawie z dnia 6 grudnia 1996r. o zmianie ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 147, poz. 687) w art. 10 wprowadza się następującą zmianę:

w punkcie 4 wyrazy „z dniem 1 stycznia 1998r.” zastępuje się wyrazami „z dniem 1 stycznia 1999r.”

Art. 2

Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 1998r

Uzasadnienie

Likwidacja możliwości przechodzenia na wcześniejsze emerytury dla pracowników zwalnianych z przyczyn dotyczących zakładów pracy, po 8 latach funkcjonowania tego prawa, w sytuacji dalszych, choć rzadszych, zwolnień z powodów trudności ekonomicznych zakładów - i to na rok przed systemowym uregulowaniem kwestii emerytur - jest głęboko nieuzasadnione. Ocenę tę pogłębia fakt, że możliwość tę w 1998r. będą jeszcze posiadali pracownicy PKP. Tego typu wyrywkowe, doraźne i akcydentalne zmiany, petryfikujące niezrozumiałe przywileje branżowe naruszają autorytet państwa

Skutki proponowanej zmiany dla budżetu można oszacować na poziomie dodatkowego wydatku maksimum 40 mln zł, co stanowi 0,06 % wydatków Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i mieści się doskonale w granicach błędu przewidywanych wydatków z tego Funduszu.

Kwotę tę ponadto można łatwo znaleźć w planowanych wydatkach budżetowych instytucji, które samodzielnie ustalają swoje budżety takich jak Kancelaria Prezydenta RP, której wydatki zaplanowano o ca 40% wyższe niż w roku ubiegłym oraz Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, której wydatki wzrastają o 100% ! Kwoty proponowanego przez właściwe komisje zmniejszenie wydatków tych instytucji można przeznaczyć na dofinansowanie Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odpowiednio 30 mln z Kancelarii Prezydenta RP i 10 mln z budżetu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z przeznaczeniem ich na wcześniejsze emerytury.

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 17 grudnia 1997 r.

Cena 0,12zł + 22% VAT

